

BAN

Ara fa quatre anys, els ciutadans de Catalunya vàrem aprovar un nou Estatut d'Autonomia. Era un pas endavant en el nostre autogovern. En la capacitat de decidir el nostre futur.

Va ser un procés llarg. Ple de complexitat. Escrit des de la voluntat i la vocació de l'entesa institucional. Des de la voluntat de pacte cívic i polític per la construcció d'un Estat modern i respectuós amb els drets dels pobles que l'integren.

Va comptar amb el suport de les forces polítiques majoritàries. I va comptar, també, amb l'aprovació del Congrés de Diputats i el Senat. Era la clara expressió d'un acord entre Catalunya i el conjunt d'Espanya. Un acord expressat en una nítida majoria parlamentària i referendat pel poble de Catalunya. Respectuós amb la pluralitat. I fruit d'una lectura oberta i positiva de la Constitució Espanyola i de l'esperit que la va inspirar l'any 1979.

Des del primer moment, l'Estatut de Catalunya va patir serioses agressions. Dures campanyes de forces polítiques i socials amb clara vocació centralista. I al costat d'aquestes campanyes, la presentació de recursos contra l'Estatut al Tribunal Constitucional.

I a partir d'aquí, comença un tortuós camí que la majoria de catalans hem viscut primer amb perplexitat i després amb indignació.

El bloqueig en la renovació del Tribunal Constitucional, amb una gran part de membres amb el seu període de mandat esgotat. L'incomprensible lentitud a resoldre el contenciós. I la sentència.

Ens dol la sentència. En el fons. Perquè l'Estatut és el reflex de la voluntat social i política de la ciutadania del nostre país. Però ens dol, encara més, en la forma. Conté expressions jurídicament innecessàries que reflecteixen traces d'hostilitat envers els legítims anhels del poble de Catalunya.

És, però, l'hora de mirar endavant. Volem totes i cadascuna de les determinacions, competències i objectius definits en l'Estatut. Les necessitem. Són eines imprescindibles per construir un país més just, més plural, més solidari. Un país profundament integrador. Amb més igualtat d'oportunitats. Amb millor distribució de la riquesa. Sobretot, en aquests moments marcats per una dura crisi econòmica i amb taxes d'atur elevades.

Eines per construir un país de qualitat que faci de la cohesió, de la convivència i dels drets civils, el seu gran argument.

Catalunya viu moments decisius. Els propers mesos marcaran l'itinerari que col·lectivament seguirem en el futur. Catalunya és un país plural i divers que ha obert els seus millors horitzons quan s'ha expressat des de la suma. Les forces polítiques i socials han de fer un esforç de generositat i de diàleg, mes enllà de les estratègies a curt termini, per fer de la unitat la gran fortalesa del

nostre país.

Per tot això us demano molt especialment la vostra participació en els actes convocats amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya i us convido a penjar senyeres a finestres i balcons.

Josep Mayoral i Antigas
Alcalde

Granollers, setembre 2010